

DECIZIE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu, Maria Ghervas

examinând recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment, ÎI „Dorin Ciobanu”,
în pricina civilă intentată la cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Transvio”, ÎI „Dorin Ciobanu” față de terțul poprit Valeriu Cioara în sumă de 141240,46 de lei,
împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017,

c o n s t a t ă

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014 s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Transvio” și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității ÎI „Dorin Ciobanu”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2015 s-a intentat față de SRL „Transvio” procedura de faliment și s-a desemnat în calitate de lichidator al debitorului ÎI „Dorin Ciobanu”

La data de 28 noiembrie 2016 lichidatorul SRL „Transvio” în proces de faliment, ÎI „Dorin Ciobanu” a depus cerere de validare a popririi împotriva terțului poprit Valeriu Cioara.

În motivarea cererii a menționat că, potrivit informației ÎS „CRIS Registru” nr.08/4789 din 31 octombrie 2014 după SRL „Transvio” sunt înregistrate cu drept de proprietate privată 64 de unități de transport, iar la data de 02 februarie 2015

automobilele au fost anunțate în căutare de către instanța de insolvență pe motiv că în urma inventarierii nu a fost posibil determinarea locului de amplasare a acestora și nu au fost cunoscute persoanele terțe care le posedă în realitate.

Susține că în urma efectuării interpelărilor la stațiile de testare tehnică, la data de 05 octombrie 2016 SRL „Testare Service” a prezentat un raport din 14 mai 2013 privind verificarea tehnică a automobilului de model Dacia Logan, n/î KAG 741, conform căruia, Valeriu Cioara figurează ca posesorul care a prezentat automobilul spre verificare tehnică.

Relevă că, la data de 11 noiembrie 2016 a înaintat somație terțului poprit Valeriu Cioara, solicitând predarea automobilului lichidatorului sau obligarea achitării contravalorii automobilului în mărime de 141240,46 de lei, în termen de 5 zile de la data comunicării popririi, însă ultimul nu a reacționat.

Solicită validarea popririi instituite asupra automobilului de model Dacia Logan, n/î KAG 741 care face parte din masa debitoare a SRL „Transvio” și asupra mijloacelor bănești în sumă de 141240,46 de lei deținute în proprietate de către terțul poprit Valeriu Cioara, care constituie contravaloarea automobilului nominalizat, în cazul în care acesta nu se află în posesia terțului poprit sau nu mai poate fi luat în natură; revendicarea din posesia terțului poprit Valeriu Cioara și predarea în masa debitoare a SRL „Transvio” a automobilului de model Dacia Logan cu n/î KAG 741 sau încasarea de la terțul poprit Valeriu Cioara a mijloacelor bănești în sumă de 141240,46 de lei care constituie contravaloarea automobilului nominalizat, în cazul în care acesta nu se mai află în posesia terțului poprit sau nu mai poate fi preluat în natură.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 s-a respins din lipsă de temei, cererea înaintată de lichidatorul SRL „Transvio”, în proces de faliment, ÎI „Dorin Ciobanu” împotriva terțului poprit Valeriu Cioara cu privire la validarea popririi și s-a desființat poprirea instituită asupra automobilului de model Dacia Logan, n/î KAG 741, ce face parte din masa debitoare a SRL „Transvio” și asupra mijloacelor bănești în sumă de 141240,46 de lei deținute în proprietate de către terțul poprit Valeriu Cioara, care constituie contravaloarea automobilului nominalizat, în cazul în care acesta nu se mai află în posesia terțului poprit sau nu mai poate fi preluat în natură. S-a încasat de la SRL „Transvio” în proces de insolvență în folosul statului taxa de stat în sumă de 4237 de lei.

La data de 20 februarie 2017 lichidatorul SRL „Transvio”, ÎI „Dorin Ciobanu” a declarat recurs împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrii cu emiterea unei noi hotărîri de validare a popririi față de terțul poprit Valeriu Cioara în sensul formulat în cererea de validare a popririi.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt din cererea de validare a popririi menționând că, terțul poprit Valeriu Cioara a recunoscut în ședința de judecată că ultima dată s-a aflat la volanul automobilului de model Dacia Logan, n/î KAG 741 în anul 2015 și că activa pe baza foilor de parcurs și a certificatului de înmatriculare ce-i erau eliberate de SRL „Transvio”, fapt ce demonstrează că el a fost ultimul posesor.

Menționează că instanța de insolvență nu a cercetat probele care confirmă că terțul poprit Valeriu Cioara a restituit efectiv automobilul proprietarului SRL

„Transvio”.

Invocînd prevederile art.123 alin.(6) din Codul de procedură civilă coroborate cu art.311 alin.(1), art. 312 alin.(1) din Codul Civil și cele ale art.126 alin.(12) din Legea insolvenței, susține că cererea de validare a popririi înaintată de către lichidatorul SRL „Transvio”, cel puțin în partea încasării de la terțul poprit a contravalorii automobilului poprit este întemeiată și urma a fi admisă, cu toate că terțul poprit susține că automobilul nominalizat nu se află în posesia sa.

Potrivit art.444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de lichidatorul SRL „Transvio” în proces de faliment, ÎI „Dorin Ciobanu” urmează a fi respins pentru următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărîrile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul reține că, hotărîrea contestată datează cu 06 februarie 2017 (f.d. 37-41), iar cererea de recurs a fost depusă la 20 februarie 2017 (f.d. 46-51), prin urmare termenul de demarare a căii de atac a fost respectat.

Materialele cauzei atestă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2015 s-a intentat procedura de faliment față de SRL „Transvio”, cu dizolvarea debitorului (f.d.4-6).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2015 s-a recunoscut dreptul de proprietate după societatea insolventă SRL „Transvio” asupra mijloacelor de transport de modele Dacia Logan, cu numerele de înmatriculare: KAG 748, KAG 741 și COU 187, s-a obligat Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” să înmatriculeze mijloacele de transport nominalizate pe numele proprietarului SRL „Transvio” și s-au anunțat în căutare mijloacele de transport respective, impunîndu-se anumite obligații organelor afacerilor interne (f.d. 12-16).

La data de 16 noiembrie 2016, terțul poprit a recepționat somația expediată de lichidatorul SRL „Transvio”, ÎI „Dorin Ciobanu” prin care a solicitat transmiterea bunului poprit, automobilul de model Dacia Logan, n/î KAG 741 sau în cazul în care nu poate fi predat în natură să plătească contravaloarea acestuia în mărime de 7123,14 dolari SUA, echivalentul a 141240,46 de lei (f.d.8-9).

Analizînd legalitatea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 în limitele invocate în recurs, Colegiul constată că actul de dispoziție contestat a fost emis cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente.

Conform art. 126 alin. (1), (2) și (12) din Legea insolvenței, sînt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului. Dacă poprirea a fost înființată asupra unor bunuri mobile corporale care se aflau la data înființării în posesia terțului poprit, instanța va decide predarea lor în proprietate debitorului. Dacă bunurile mobile corporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia terțului sau nu pot fi predate în natură, acesta este obligat, prin hotărîre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri, caz în care va fi urmărit direct prin executorul judecătoresc.

Potrivit art. 307 alin. (2) și art.311 alin. (1) din Codul civil, posesiunea de bună-credință încetează dacă proprietarul sau o altă persoană cu drept preferențial înaintează posesorului pretenții întemeiate. Posesorul de bună-credință care nu are dreptul să posedze bunul sau care a pierdut acest drept este obligat să-l predea persoanei îndreptățite. În cazul în care persoana îndreptățită nu-și realizează dreptul, iar posesorul consideră pe bună dreptate că trebuie să păstreze posesiunea în continuare, fructul bunului și drepturile aparțin posesorului.

Prin urmare, posesorul de bună-credință va pierde dreptul de a posedea bunul din momentul cînd a aflat despre formularea cerințelor întemeiate ale titularului dreptului asupra bunului, or, din acest moment posesorul de bună-credință se transformă în posesor de rea-credință, iar dacă titularul dreptului a cerut predarea bunului, atunci posesorul de bună-credință este obligat să transmită bunul persoanei îndreptățite, în caz contrar acesta din urmă va fi în drept să solicite revendicarea bunului în mod forțat.

În susținerea poziției, Colegiul remarcă faptul că, instanța de insolvență corect a stabilit că simpla prezentare a mijlocului de transport la revizia tehnică și asigurarea acestuia de către Valeriu Cioara, pînă la pornirea procesului de insolvență, 20 octombrie 2014, nu prezumă că automobilul se află în posesia acestuia și că terțul poprit ar fi fost ultimul posesor al mijlocului de transport.

Mai mult ca atît, la momentul în care a fost predat automobilul debitorului SRL „Transvio”, Valeriu Cioara a pierdut posibilitatea de a mai face acte de posesie, adică nu avea posibilitatea materială de a exercita asupra mijlocului de transport acte de stăpînire materială, or potrivit art. 314 alin.(1) din Codul civil, posesiunea încetează dacă posesorul a renunțat definitiv și expres la stăpînirea de fapt a bunului sau pierde în alt mod stăpînirea de fapt asupra lui.

În această ordine de idei, instanța nu poate reține argumentul recurentului precum că terțul poprit Valeriu Cioara a recunoscut în ședința de judecată că ultima dată s-a aflat la volanul automobilului de model Dacia Logan, n/î KAG 741 în anul 2015 și că activa pe baza foilor de parcurs și a certificatului de înmatriculare ce-i erau eliberate de

SRL „Transvio”, fapt ce demonstrează că el a fost ultimul posesor, deoarece potrivit pct.6 din Instrucțiunea privind evidența, eliberarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, anexa nr.2 la Hotărîrea Guvernului nr.294 din 17 martie 1998, în raport cu pct.3 din Nomenclatorul formularelor tipizate de documente primare cu regim special, anexa nr.1 la aceeași hotărîre, conducătorul entității poartă răspundere pentru starea evidenței, păstrării și utilizării formularelor cu regim special. Astfel, SRL „Transvio” îi aparține obligația de a demonstra cînd a eliberat ultima dată foi de parcurs terțului poprit, or în lipsa altor dovezi, că unitatea de transport se află în posesia acestuia nu conduce la concluzia că Valeriu Cioara ar fi fost ultimul posesor a acestui autovehicul.

Totodată, Colegiul reiterează că, sarcina probațiunii revine părții care pretinde existența și apărarea unui drept sau interes legitim, prin urmare, alegațiile recurentului axate pe lipsa unor alte probe ce ar demonstra că automobilul nominalizat se afla ultima dată în posesia lui Valeriu Cioara sunt superficiale, nejustificate și urmează a fi respinse, or potrivit art. 315 alin.(6) din Codul civil în raport cu art.122 alin.(1) din Codul de procedură civilă, proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Nu pot fi reținute din aceleași raționamente descrise supra nici argumentele recurentului precum că, instanța de insolvență nu a cercetat probele care confirmă că terțul poprit Valeriu Cioara a restituit efectiv automobilul proprietarului SRL „Transvio”. De asemenea, recurentul n-a prezentat nici un act juridic credibil care ar fi capabil să ateste existența raportului juridic cu Valeriu Cioara, cît și exigibilitatea, lichiditatea și certitudinea creanței pe care pretinde că o deține față de ultimul.

Instanța de recurs tratează critic afirmațiile recurentului care opinează asupra faptului că, recunoașterea de către intimat în ședința de judecată că a posedat automobilul în perioada 2014-2015 demonstrează că el a fost ultimul posesor or, acestea deși au un caracter declarativ și irațional nu pot fi luate în considerare întru susținerea recursului, deoarece nu sunt consolidate prin probe scrise și nu prezumă, în lipsa altor dovezi, că unitatea de transport se află în posesia acestuia și nici nu conduce la concluzia că terțul poprit ar fi fost ultimul posesor a acestui autovehicul.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 a fost emisă cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de lichidatorul SRL „Transvio” în proces de faliment, ÎI „Dorin Ciobanu” și menținerii hotărîrii instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată „Transvio” în proces de faliment, ÎI „Dorin Ciobanu”.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2017 în pricina civilă intentată la cererea de validare a popririi înaintată de lichidatorul societății cu

răspundere limitată „Transvio”, ÎI „Dorin Ciobanu” față de terțul poprit Valeriu Cioara în sumă de 141240,46 de lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas